

Arrest

nr. 146 377 van 26 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 12 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2015.

Gehoord het verslag rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat B. VANTIEGHEM en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij heeft op 27 maart 2007 in Nederland asiel aangevraagd. Deze aanvraag werd niet ingewilligd. Verzoeker heeft op 12 april 2011 een eerste asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken ingediend. Onder een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) werd verzoeker op 5 mei 2011 met hun instemming aan de Nederlandse asielinstanties overhandigd.

1.2. Op 23 maart 2015 diende verzoeker in het Centrum voor Illegalen te Merksplas een tweede asielaanvraag in. Deze aanvraag werd op 27 maart 2015 in overweging genomen door het CGVS.

1.3. Op 28 april 2015 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.4. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te bezitten, op 4 maart 1985 geboren te zijn te Banjul en van Madinda etnie te zijn.

Op 12 april 2011 diende u een **eerste asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Op 5 mei 2011 ontving u van de DVZ een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater), omdat u reeds eerder asiel aanvroeg te Nederland (dd.27/3/2007) en de Nederlandse asielinstanties instemden met het Belgische verzoek voor terugname. U werd op 17/5/2011 aan de Nederlandse autoriteiten overhandigd. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 23 maart 2015 diende u in het Centrum voor Illegalen te Merksplas een **tweede asielaanvraag** in. Deze aanvraag werd op 27 maart 2015 in overweging genomen door het CGVS. U verklaarde dat de redenen waarom u asiel aanvraagt dezelfde elementen zijn als diegene die u tijdens uw eerste asielaanvraag in Nederland reeds aanhaalde. Zo liep u van oktober 2004 tot februari 2005 stage bij de Gambiaanse krant 'The Point'. In deze periode schreef u twee artikelen, namelijk één over studentenprotesten op 10 en 11 april 2000 en één over de dood van Deyda Hydara – één van de oprichters van 'The Point' – op 16 december 2004. In de artikelen liet u zich negatief uit tegenover de Gambiaanse regering. Eind februari 2005 werd u thuis gearresteerd door militairen. Ze vonden uw lidkaart van de politieke partij United Democratic Party (hierna UDP) en wisten dat uw vader lid was van de UDP, waarop ze aangaven dat u problemen zou kennen, omdat uw vader van UDP was en ze al eerder problemen kenden met hem. U werd opgesloten in het militaire kamp te Bakau en u werd er gefolterd. Tijdens uw verblijf van twee jaren in het militaire kamp te Bakau, had u contact met kapitein Lang Tombong en Shyngle Nyassi – een kennis van u die een belangrijke functie heeft binnen de UDP. Op een nacht kwam Lang Tombong naar uw cel en hij bracht u naar buiten. Daar wachtte Shyngle Nyassi op u. Hij had een paspoort en een vliegticket voor u en diezelfde nacht in maart 2007 vloog u naar Nederland, waar u op 27 maart 2007 voor het eerst asiel aanvroeg.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart Gambia, uw land van herkomst, te hebben verlaten omdat u vervolging vreest daar u als stagiair journalistiek voor de krant 'The Point' twee artikelen schreef die negatief waren voor de Gambiaanse overheid, u actief lid was (van de 'youth wing') van de UDP en uw vader Sidia Sagnia als oprichter van de UDP een belangrijke functie had binnen de partij. Volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u in uw contacten met de Nederlandse, Duitse en Belgische (asiel)autoriteiten verschillende identiteiten opgaf.

In het kader van uw verschillende contacten met de Nederlandse, Duitse en Belgische (asiel)autoriteiten gaf u volgende identiteitsgegevens op: **Sagnia Momodou, °4/3/1985 te Banjul – nationaliteit Gambia, alias Modou Sagnia, °4/3/1985 – nationaliteit Zambia, alias Sagnia Momodou, °4/5/1985 te Banjul – nationaliteit Gambia, alias McKenzie David, °Harare – nationaliteit Zimbabwe, alias Sagnia Momodou, °Tivoli Garden – nationaliteit Jamaica, alias Sagnia Modou, °4/3/1985 – nationaliteit Gambia, alias Mc Kenzie David, °4/3/1985 te Bulawayo – nationaliteit Zimbabwe, alias Mc Kenzie David, °4/3/1985 – nationaliteit Zimbabwe, alias Mc Kenzie David, °4/3/1985 – nationaliteit Gambia, alias David Mc Kenzie, °4/3/1985 te Bulawayo – nationaliteit Zimbabwe.**

In het kader van uw asielaanvraag in Nederland legde u een kopie van een paspoort neer. U gaf aan dat dit paspoort illegaal verkregen werd en het een verkeerde geboortedatum (4/3/1977 in plaats van 4/3/1985) en naam (Momodou in plaats van Modou) bevat (gehoor CGVS dd.23/4/2015, p.3 en p.11 en gehoor Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna IND) dd. 25/4/2007, p.4-5).

Uit het voorgaande blijkt dat u in het kader van uw contacten met de Nederlandse, Duitse en Belgische (asiel)autoriteiten 10 verschillende identiteiten heeft opgegeven, hetgeen de credibiliteit van uw verklaringen ernstig ondermijnt.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw laattijdige asielaanvraag vragen oproept bij de gegrondheid van de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' en bij de ernst van het 'risico op het lijden van ernstige schade', en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw werkelijke nood aan bescherming van de Belgische autoriteiten ondermijnt.

Uit het administratief dossier blijkt dat u op 31 oktober 2014 toekwam in het Centrum voor Illegalen te Merksplas. Verder blijkt dat op 9 maart 2015 een vlucht voorzien was die u zou terugbrengen naar Gambia, maar deze afgelast werd omdat u zich verzette tegen uw repatriëring naar Gambia. Verder

blijkt dat op 25 maart 2015 een nieuwe vlucht voorzien was die u zou terugbrengen naar Gambia. Ook deze repatriëring ging niet door daar u uiteindelijk op 23 maart 2015 een asielaanvraag indiende. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat u pas vier maanden nadat u in het Centrum voor Illegalen te Merksplas een asielaanvraag indiende, zelfs pas nadat men met u naar de Gambiaanse ambassade ging, die een laissez-passer overhandigde, en nadat men u eerder trachtte te repatriëren op 9 maart 2015, moest u even nadenken. Nadien gaf u aan dat men u bij uw eerste asielaanvraag in België terug zond naar Nederland en men u op een andere keer zei dat u binnen de vijf dagen het grondgebied moest verlaten (gehoor CGVS, p.27). Van iemand die zijn land ontvlucht uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk asiel aanvraagt. Het feit dat u dit niet deed en wachtte – en dit zelfs pas deed na vier maanden verblijf in het Centrum voor Illegalen te Merksplas en pas nadat men met u naar de Gambiaanse ambassade ging, die een laissez-passer overhandigde, en nadat men u eerder trachtte te repatriëren op 9 maart 2015 –, toont aan dat de waarachtigheid van de door u ingeroepen vrees voor vervolging en van het risico op het lijden van ernstige schade kan worden betwijfeld.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen die u in het kader van uw eerdere asielaanvraag in Nederland aflegde en de verklaringen die u tijdens uw eerste asielaanvraag in België aflegde op een aantal cruciale punten frappant verschillend zijn met de verklaringen die u aflegde voor het CGVS in het kader van uw tweede asielaanvraag (gehoor CGVS, dd. 23/4/2015).

U verklaarde dat u in Gambia eind februari 2005 gearresteerd werd omdat u als stagiair journalistiek voor de krant 'The Point' twee artikelen schreef die negatief waren voor de Gambiaanse overheid en men u ook vervolgde omdat u actief lid was (van de 'youth wing') van de UDP en uw vader Sidia Sagnia als oprichter van de UDP een belangrijke functie had binnen deze partij (gehoor CGVS, p.12-14). U gaf aan dat u tussen februari 2005 en maart 2007 **onafgebroken** vast zat in het militaire kamp te Bakau (gehoor CGVS, p.14). Tijdens uw eerste gehoor met de IND gaf u echter aan dat u in februari vorig jaar (2006) gearresteerd werd en u na drie maanden op borg werd vrijgelaten, waarna u zich elke maandag moest melden op het politiebureau. Soms werd u dan een paar weken vastgehouden (gehoor IND, dd.28/3/2007, p.6). Tijdens uw tweede gehoor met de IND gaf u aan dat u twee maal gearresteerd werd. U verduidelijkte dat u een eerste maal gearresteerd werd op 18 februari 2006 en u toen twee weken opgesloten zat en u een tweede maal gearresteerd werd in januari 2007 en u toen drie maanden opgesloten zat (gehoor IND, dd.29/3/2007, p.5 en gehoor IND, dd.25/4/2007, p.9). Verder gaf u aan dat u tussen uw twee detentieperiodes af en toe naar vergaderingen van de UDP ging (gehoor IND, dd.29/3/2007, p.9). Daarnaast gaf u in het kader van uw tweede asielaanvraag in België aan dat Shyngle Nyassi – de propagandasecretaris van de UDP – de man is die zorgde voor uw ontsnapping uit de gevangenis, uw reisdocumenten, de financiering van uw reis en hij de persoon is die u naar Europa bracht (gehoor CGVS, p.3, p.10, p.12 en p.15). Tijdens uw eerste gehoor met de IND gaf u echter aan dat uw neef, sergeant Joseph Mende u uit de gevangenis kreeg, dat Amadou Njie het Deense paspoort en ticket waarmee u naar Europa reisde regelde en dat u en uw broer de reis naar Europa bekostigden (gehoor IND, dd.28/3/2007, p.8). Uit bovenstaande blijkt dat uw verklaringen betreffende uw beweerde detentie(s) en uw reisweg naar Europa tijdens uw verschillende asielprocedures frappant verschillend zijn, waardoor geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vervolging.

Ook betreffende de initiële oorzaak van uw beweerde detentie, namelijk dat u als stagiair journalistiek voor de krant 'The Point' twee artikelen schreef die negatief waren voor de Gambiaanse overheid, legde u doorheen uw verschillende asielrelazen tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u in het kader van uw tweede asielaanvraag in België dat u het artikel 'Who killed Deyda Hydara?' schreef en dat Pap Saine, de directeur van de krant, de toestemming gaf om het te publiceren (gehoor CGVS, p.15). Verder gaf u aan dat u nog een tweede artikel schreef, dat eveneens gepubliceerd werd in The Point en dat dit ging over studentenprotesten op 10 – 11 april 2000 (gehoor CGVS, p.18). Tijdens uw tweede gehoor met de IND gaf u aan dat u slechts één artikel schreef voor 'The Point' (gehoor IND, dd.25/4/2007, p.3). Verder gaf u aan dat u het artikel zonder toestemming mocht plaatsen, er een brievenbus was en u daar uw brief – uw artikel was een ingezonden brief – in deed (gehoor IND, dd.25/4/2007, p.3).

Betreffende uw beweerde werkzaamheden als stagiair journalistiek voor de krant 'The Point' kan verder nog het volgende worden opgemerkt.

Zo wist u tijdens uw eerste gehoor met de IND niet 1) wanneer The Point werd opgericht, 2) welke dagen The Point verscheen toen u er werkte, 3) sinds wanneer The Point dagelijks verscheen, 4) welke grote prijs The Point won in december 2006, 5) welke datum (zelfs niet welk jaar) uw mentor Deyda Hydara, de man over wie u volgens uw verklaringen een artikel schreef, overleed en 6) wat de naam van de echtgenote van Deyda Hydara is (gehoor IND, dd.28/3/2007, p.4-5-6). Vreemd genoeg wist u tijdens uw interview met het CGVS in het kader van uw tweede asielaanvraag in België dat 1) The Point op 16/12/1991 opgericht werd en wel door Baboucar Gaye, Pap Saine en Deyda Hydara, 2) Er eerst slechts één editie per week was, op maandag, dat er na 1995 drie edities per week verschenen, dat

toen u er was er vier kranten per week verschenen (namelijk op maandag, woensdag, donderdag en vrijdag) en 3) dat vanaf 2006 de krant dagelijks verscheen, 4) The Point in december 2006 de 'Philip Palm' prijs ontving in Duitsland, 5) Deyda Hydara op 16 december 2004 doodgeschoten werd en 6) Maria Hydara de echtgenote (weduwe) van Deyda Hydara is en ze de job van haar overleden echtgenoot bij The Point overnam (gehoor CGVS, p.12-13 en p.16). Dat uw kennis betreffende The Point acht jaar enorm toegenomen is, met name betreffende een aantal elementen waarom in Nederland een weigeringsbeslissing genomen werd (zie administratief dossier), wijst erop dat uw kennis ter zake in belangrijke mate ingestudeerd – en dus niet waarachtig – overkomt. Gelet op bovenstaande maakt u niet geloofwaardig dat u daadwerkelijk een in The Point gepubliceerd artikel schreef dat de Gambiaanse regering in een slecht daglicht plaatste, laat staan dat u omwille van dit beweerde artikel gearresteerd werd.

Ook betreffende uw beweerde lidmaatschap (van de 'youth wing') van de UDP en het feit dat uw vader Sidia Sagnia als oprichter van de UDP en persoon met een belangrijke functie binnen de partij – eveneens redenen waarom u opgesloten geweest zou zijn -, legde u doorheen uw verschillende asielprocedures tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u in het kader van uw tweede asielaanvraag in België dat de naam van uw vader **Sidia Sagnia** is, dit zijn volledige naam is, u zijn geboortedatum niet kent, maar hij in **1997** overleed tijdens een campagne in Westfield Junction' (gehoor CGVS, p.4-5). Verder gaf u aan dat uw vader een broer Musa en een zus Sarata heeft en ze niet bij UDP betrokken zijn, en ze Gambia reeds verlieten voor de staatsgreep in 1994 (gehoor CGVS, p.7). Tijdens uw eerste gehoor met de IND gaf u echter aan dat uw vader **Sagnia Musa** is en hij op **4 augustus 2001** overleed toen hij 51 jaar oud was (gehoor IND, dd.28/3/2007, p.3). Tijdens uw tweede gehoor met de IND gaf u aan dat uw oom **Sidia Sagnia** is, hij de secretaris-generaal van de partij was en hij werd doodgeslagen en dat uw vader lid en sponsor van de partij was (gehoor IND, dd.29/3/2007, p.4 en p.6). Tijdens uw derde gehoor met de IND gaf u aan dat uw vader overleed in **augustus 2002** en uw eerdere verklaring, dat uw vader op **4 augustus 2001** overleed, een vergissing was (gehoor IND, dd.25/4/2007, p.6). Tijdens uw eerste asielaanvraag in België, gaf u tijdens uw interview in het kader van een terugnameverzoek aan dat uw vader **Sagnia Musa** is en hij in **2001** overleed. Gelet op uw talrijke en frappante tegenstrijdigheden betreffende de identiteit van uw vader, en zijn broer, hun beweerde activiteiten voor UDP en hun beweerde problemen en overlijden doorheen uw verschillende asielrelazen, kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat Sidia Sagnia uw vader / oom is, laat staan dat u omwille van Sidia Sagnia's hoge functie binnen de UDP problemen kende in Gambia. Overigens gaf u tijdens uw tweede gehoor met de IND aan dat Ousainou Darbou (de voorzitter van de UDP) op een gegeven moment naar de Senegalese ambassade te Gambia vluchtte en asiel vroeg (gehoor IND, dd.29/3/2007, p.8). Toen u tijdens het gehoor met het CGVS in het kader van uw tweede asielaanvraag in België gevraagd werd wanneer het was gaf u aan het niet meer te weten, dat u het jaar ook niet meer weet en het lang geleden was (gehoor CGVS, p.20). Evenmin wist u hoelang hij er verbleven had. Toen u gevraagd werd of ook andere leden van UDP er onderdoken, ontweek u eerst de vraag door vaag te stellen dat vele mensen van UDP dood zijn en gefolterd werden. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan het niet te weten en het lang geleden is (gehoor CGVS, p.21). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat ook **Sidia Sagnia** (de man die volgens uw verklaringen in het kader van uw tweede asielaanvraag in België uw vader is) op 26 september asiel aanvroeg in de Senegalese ambassade te Gambia en het in de aanloop van de verkiezingen van 2 januari 1997 gebeurde. Toen u met deze informatie geconfronteerd werd, gaf u kort aan van 'ja', 'hij ging er ook', en verder gaf u aan dat u jong was en het vergat (gehoor CGVS, p.21). Dat u spontaan verklaarde dat Ousainou Darbou (de voorzitter van de UDP) op een gegeven moment naar de Senegalese ambassade te Gambia vluchtte en asiel vroeg, maar u er geen idee van had dat **Sidia Sagnia** (de man die volgens uw verklaringen uw vader is) dit ook deed, ondermijnt verder de geloofwaardigheid dat Sidia Sagnia uw vader zou zijn.

Betreffende uw beweerde lidmaatschap (van de 'youth wing') van de UDP verklaarde u in het kader van uw tweede asielaanvraag in België dat u in januari 2005 actief lid werd van de UDP, maar u reeds sinds 2004 naar meetings van UDP ging (gehoor CGVS, p.18). Toen u nogmaals gevraagd werd wanneer u begon met activiteiten voor UDP, gaf u aan dat u rond mei 2004 begon en toen u gevraagd werd wanneer u uw laatste activiteit voor UDP deed, gaf u aan het niet juist meer te weten, maar u in januari 2005 nog een rally deed (gehoor CGVS, p.23). Tijdens uw derde gehoor met de IND gaf u echter aan dat u sinds 2001 lid bent van de UDP. Toen u nogmaals expliciet gevraagd werd sinds wanneer u lid bent van de UDP, gaf u aan dat u sinds 2000 – 2001 een partijkaart heeft (gehoor IND, dd.29/3/2007, p.9-10). Tijdens uw interview met het CGVS in het kader van uw tweede asielaanvraag in België, gaf u echter aan dat u sinds 2004 een lidkaart van de UDP had (gehoor CGVS, p.10). Verder gaf u tijdens uw derde gehoor met de IND aan dat u in de periode 2000 – 2006 activiteiten deed voor de UDP (gehoor IND, dd.25/4/2007, p.5). Tijdens uw tweede gehoor met de IND gaf u nog aan dat u tussen uw twee

detentieperiodes (periode februari 2006 - januari 2007) af en toe naar vergaderingen van de UDP ging, activiteiten waar u overigens verdere details over gaf (gehoor IND, dd.29/3/2007, p.9-10).

Gelet op uw frappante tegenstrijdigheden betreffende uw beweerde lidmaatschap en activiteiten voor de ('youth wing') partij UDP, kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerde lidmaatschap en activiteiten voor deze partij, laat staan dat u omwille van uw beweerde lidmaatschap en activiteiten problemen kende in Gambia of als belangrijk opposant van het regime beschouwd zou worden door de Gambiaanse autoriteiten.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ter staving van uw asielrelaas legde u geen enkel document neer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

1.5. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift: stuk 3: Mensenrechten in Gambia: Parlementaire vraag; Stuk 4: Verslechterde mensenrechten situatie in Gambia; Stuk 5: Over de donkere kant van het witte strand.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van "van artikel 48/3 en 48/5 en 48/7 Vw en artikel 51/4 par. 1 en par. 2 laatste lid Vw, artikel 20 par. 1 en artikel 27 van het KB 11 juli 2011 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS artikel 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering der bestuurshandelingen". Voorts voert verzoeker aan dat hij bij een terugkeer "naar zijn land van herkomst hij een reëel risico zal lopen op ernstige schade zoals: foltering of onmenselijke behandeling of vernederende behandeling of bestraffing. Derhalve baseert verzoeker zijn asielaanvraag op basis van artikel 48/4 Vw.". Ten slotte meent verzoeker dat "er een schending is opgetreden van artikel 51/4 vreemdelingenwet."

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. Verzoeker stelt vast dat er een schending is opgetreden van artikel 51/4 Vw. Hij citeert art. 51/4 par. 1 stelt en artikel 51/4 par. 2 laatste lid en stelt "De minister heeft op 23 maart 2015 bepaalt dat de taal het Nederlands is. Dit wil zeggen dat de volledige procedure en dus ook alle stukken in het administratief dossier in het Nederlands dienen te zijn.

Echter op het interview van 23 april 2015 werd er plots gewisseld van taal. De taal die er werd gesproken tijdens het interview was Nederlands noch Frans. Er was zelf geen tolk aanwezig die de gezegden vertaalde die verzoeker in het Engels overbracht aan de protection officer.

Op de bijlage 26quinquies dd 23 maart 2015 staat vermeld: de betrokkene verklaart bijstand te verzoeken van een tolk die de taal Engels beheerst tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag.

Er was geen tolk aanwezig tijdens het interview van 23 april 2015.

Uit artikel 20 van het KB 11 juli 2003 (verder KB CGVS) blijkt dat dit niet kan. Want dit artikel stelt: Indien de asielzoeker de bijstand heeft gevraagd van een tolk overeenkomstig artikel 51/4 Vw, verzekert de commissaris generaal of zijn gemachtigde, in de mate dat hij over zul een tok beschikt ... Zoals hierboven gesteld was de taal die de minister heeft aangeduid conform artikel 51/4 par. 2 tweede lid het Nederlands. Uit artikel 21 KB CGVS dient de commissaris dan ook over een tolk te beschikken die het Engels / Nederlands machtig is.

Verzoeker stelt aldus een schending vast van artikel 51/4 Vw in samenhang met artikel 20 par. 1 KB CGVS".

2.4. Verzoeker gaat er verkeerdelijk van uit dat de taal van de procedure en de taal van het verhoor dezelfde moeten zijn (RvS 17 juni 2002, nr. 107.897). Verzoeker werd overeenkomstig artikel 51/4 van de vreemdelingenwet ervan in kennis gesteld dat de gehele procedure in het Nederlands zou verlopen (administratief dossier, stuk 17). De verschillende verhoorverslagen en de bestreden beslissing werden volledig in het Nederlands opgesteld. De taal die voor de asielpprocedure werd aangewezen - het Nederlands - is dan ook gebruikt tijdens de gehele procedure, zodat artikel 51/4 van de vreemdelingenwet correct werd toegepast (RvS 27 september 2005, nr. 149.445; RvS 17 juni 2002, nr. 107.897). Voormelde wetsbepaling regelt immers enkel het taalgebruik bij het eigenlijk onderzoek van de asielaanvraag. Het wijst de taal aan die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. Artikel 51/4 van de vreemdelingenwet is niet geschonden omdat het interview zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal of omdat de tolk zich bij het interview bediende van een andere taal dan de proceduretaal (RvS 3 september 2008, nr. 185.993).

Verzoeker blijft overigens louter theoretisch nu hij niet aangeeft welk belang hij had om niet rechtstreeks (in het Engels) maar via een tolk te worden verhoord. Ten slotte en niet in het minst, betwist verzoeker de feiten niet, noch kan uit het administratief dossier blijken dat er zich problemen voordeden tijdens het gehoor, integendeel verzoeker kon vlot volgen en heeft de vragen concreet beantwoord. Hij verklaarde zelf dat hij het Engels goed verstond (CGVS-verhoor p. 2). Er werd hem uitgelegd dat hij het gehoor onmiddellijk mocht onderbreken als hij de vragen niet verstond, of wilde dat de vragen werden herhaald. Verzoeker blijkt manifest geen problemen gehad te hebben (*"Ja, ik verstond alles"* CGVS-verhoor p. 27) en ook zijn advocaat heeft bij het beëindigen van het gehoor geen opmerkingen gegeven.

2.5. Het onderdeel van het middel in ongegrond.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

2.6. Zelfs indien verzoekers eerste asielaanvraag in Nederland ongegrond werd verklaard, kon niets hem beletten toen ernstige inspanningen te ondernemen om internationale bescherming te bekomen. Hij stelt ter terechtzitting geen beroep te hebben aangetekend tegen de afwijzing van zijn asielaanvraag in Nederland. Een dergelijke vaststelling tast de geloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven aan en relativeert minstens zijn vrees voor vervolging. Dit klemt te meer nu verzoeker getracht heeft zich aan een mogelijke beschermingsstatus te onttrekken door achtereenvolgens 8 verschillende identiteiten en nationaliteiten aan te nemen:

Sagnia Momodou, °4/3/1985 te Banjul – nationaliteit Gambia, alias

Modou Sagnia, °4/3/1985 – nationaliteit Zambia, alias

Sagnia Momodou, °4/5/1985 te Banjul – nationaliteit Gambia, alias

McKenzie David, °Harare – nationaliteit Zimbabwe, alias

Sagnia Momodou, °Tivoli Garden – nationaliteit Jamaica, alias

Sagnia Modou, °4/3/1985 – nationaliteit Gambia, alias

Mc Kenzie David, °4/3/1985 te Bulawayo – nationaliteit Zimbabwe, alias

Mc Kenzie David, °4/3/1985 – nationaliteit Gambia,

Een dergelijke frauduleuze handelwijze is bezwaarlijk ingegeven door een nood aan bescherming en hieruit kan enkel afgeleid worden dat verzoeker zijn eigen asielrelaas zelf te licht vond. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking immers op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Dit houdt tevens in dat verzoekende partij oprecht is. Dit is manifest niet het geval en verzoeker ondergraaft dan ook zelf zijn geloofwaardigheid alsook de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag. Verzoeker is bezwaarlijk ernstig waar hij stelt dat hij van oordeel is *"dat hij een model voorbeeld is van een 'politieke vluchteling'"*. Wel integendeel.

2.7. Waar verzoekende partij stelt *"Het commissariaat generaal weigert het statuut van vluchteling aan verzoeker omdat hij niet tijdig een asielaanvraag zou hebben ingediend"* en verwijst naar *"artikel 8 par. 1 richtlijn 2005/85/EG dat stelt: ... zorgen de lidstaten ervoor dat asielverzoeken niet worden afgewezen of van behandeling worden uitgesloten louter op grond van het feit dat zij niet zo snel mogelijk zijn ingediend"* en meent dat *"Derhalve is ook dit tweede motief geen deugdelijk motief om het verzoek tot*

internationale bescherming af te wijzen” kan slechts worden vastgesteld dat dit berust op een onzorgvuldige minstens onvolledige lezing van de bestreden beslissing. Immers de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

2.8. Waar verzoeker meent dat hij de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen op het commissariaat-generaal en bij de Nederlandse asielinstanties kon toelichten, kan hij evenmin gevolgd worden. Immers de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker zenuwachtig was of beweerdelijk, maar niet aangetoond, een black-out had, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377), evenmin waar verzoeker stelt dat hij nog geschokt en in de war was. Bovendien indien verzoeker werkelijk journalist was dan had hij over navenante professionele kwaliteiten moeten beschikken. Het is dan ook niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld. Zo is geheel onaanvaardbaar dat hij zowel bekendheid mist, als strijdig is met de twee kernelementen van zijn asielrelaas, met name met zijn beweerdelijke vader en met de krant ‘The Point’. Uit de vaststelling dat verzoeker na verloop van tijd bepaalde gegevens wel kende kon de commissaris-generaal wel degelijk concluderen dat verzoekers kennis een ingestudeerd karakter vertoont. Dit klemte te meer nu het niet kan overtuigen dat verzoekers initiële onwetendheden te wijten zijn aan een stress en nood aan rust; integendeel dergelijke uitleg komt voor als een post-factum verklaring om verzoekers initiële onwetendheid te verschonen en het ingestudeerde karakter van zijn kennis tijdens het CGVS interview te loochenen.

Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoeker werkte voor “The Point” noch dat zijn vader een belangrijk figuur was en aldus evenmin dat hij ooit gevangengenomen was omwille van journalistieke activiteiten. Gelet op dit gegeven alsook de vaststelling dat verzoeker na 8 jaar in Europa te hebben verbleven onder 8 valse identiteiten en nationaliteiten nog steeds geen overtuigende elementen kan aanbrengen is niet te verzoenen met zijn bewering in een politieke omgeving (familie) te hebben vertoeft. Dat verzoeker slechts *in extremis* opteerde om een asielaanvraag aan te vragen toen hij een tweede repatriëring wilde tegenhouden komt dan ook voor als een oneigenlijke hantering van de asielprocedure om zijn terugkeer naar Gambia te verhinderen.

Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde post-factum verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker legde daarenboven onverzoenbare verklaringen af over zijn detentie en, zijn lidmaatschap van de UDP. Er zijn aldus geen redenen om aan te nemen dat verzoeker vervolgd werd in zijn land wat de toepassing van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet irrelevant maakt. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.10. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.11. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoekende partij een nood had aan bescherming. De informatie aangebracht door verzoekende partij kan niet tot een andere conclusie leiden. Immers ook hieruit blijkt geen situatie en wordt dit ook niet aangetoond, voorzien door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers

verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.12. De overige stukken en elementen kunnen de Raad niet tot een andere conclusie brengen.

2.13. Er wordt geen gegrond middel aangehaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK